

Kapten Plinsky berättar efteråt:

”Grundet kom vi snart nog av igen. Men vi var ju barlastade så det gick inte att lägga båten bättre, i synnerhet som strömmen var ovanligt kraftig. Eftersom det senare visade sig att vi var läck och tog in åtskilligt med vatten, måste man säga att det var stor tur att Landsortsborna snabbt kunde komma till vår hjälp.

En av dom sattes ombord och lotsade oss in till västra sidan av Öjaren där det var lä. Där blev det bråttom. Fartyget höll på att sjunka och det gick fortare än vi kunnat ana. Det var inget annat för oss än att skynda oss över till lotsbåten.

De flesta av oss har förlorat allt vi hade. Haadt i maskin fick bara med sig sin bästa ilandgångs skjorta, det var allt. Man klarade ju livhanken och det är vackert så. Nej, att gå på sjön nu för tiden är onekligen rätt spännande, men man vänjer sig. Vi var så glada att det gick som det gick.”